

Recommended practice

Governance modellen

voor

warmtenetten

Arcadis Nederland B.V.
Postbus 220
3800 AE Amersfoort
Nederland

8 juli 2025

Inhoudsopgave

1	Inleiding	3
2	Wetenschappelijke context	4
3	Methode	5
3.1	Model 1: Publiek Model	5
3.2	Model 2: Hybride Model	6
3.3	Model 3: Gemeenschapsmodel	7
3.4	Model 4: Regionaal Autonom Model	8
4	Discussie	10
5	Conclusie en aanbevelingen	11
6	Verwijzingen	12
	Colofon	14

1 Inleiding

Deze Recommended Practices (RP) bieden een overzicht van vier governancevormen voor warmtenetten in Nederland: het publieke model, het hybride model, het gemeenschapsmodel en het regionaal autonome model. Het doel is om beleidsmakers, gemeenten en andere stakeholders een praktisch en beleidsmatig hanteerbaar kader te bieden voor de ontwikkeling van duurzame, betaalbare en rechtvaardige warmtenetten. Elk model heeft unieke kenmerken en is toepasbaar in verschillende lokale of regionale contexten. Deze RP's ondersteunen stakeholders bij het maken van keuzes rondom governance en realisatie, en dragen bij aan een uitvoerbare aanpak per model.

Over het onderscheid tussen het publieke en hybride model: In deze RP wordt het publieke model gedefinieerd als een volledig publiek-gestuurd model, waarin gemeenten of andere overheden het eigendom, de strategische sturing en publieke verantwoording dragen. In het hybride model is sprake van gedeeld eigendom en gedeelde besluitvorming tussen publieke en private partijen. Publiek-private samenwerkingen (PPS) kunnen dus onder beide modellen vallen, afhankelijk van de machtsverdeling en eigendomsstructuur.

2 Wetenschappelijke context

De warmtetransitie in Nederland vereist een herinrichting van governance-structuren op lokaal, regionaal en nationaal niveau. Multi-Level Governance (MLG) biedt een analytisch kader om de complexe samenwerkingsverbanden tussen bestuurslagen en stakeholders te begrijpen. Binnen het MLG-type II met flexibele, taakgerichte netwerken ontstaan hybride vormen van besluitvorming en eigendom.

Deze RP maakt onderscheid tussen governance- en organisatiemodellen: waar organisatiemodellen focussen op interne taakverdeling, richten governancemodellen zich op systeemkeuzes rond eigendom, besluitvorming, regulering en publieke verantwoording (Brooks & Cullinane, 2006; De Waele et al., 2015). De nadruk ligt hierbij op de maatschappelijke opdracht van warmtenetten in relatie tot publieke belangen zoals duurzaamheid, betaalbaarheid en inclusiviteit.

3 Methode

Deze RP is gebaseerd op empirisch onderzoek in de vorm van literatuurstudie, beleidsanalyse en semigestructureerde interviews met relevante stakeholders in de warmtesector. De interviews zijn thematisch geanalyseerd, met focus op rollen, verantwoordelijkheden, regulering, eigendom en randvoorwaarden per governance model. De inzichten zijn vertaald naar recommended practices per model.

3.1 Model 1: Publiek Model

Eigendom

In het publieke model zijn warmtenetten volledig in handen van publieke organisaties, zoals gemeenten of gemeentelijke samenwerkingen. Dit model wordt gedefinieerd als een **100% publiek model**, waarbij zowel het eigendom als de strategische sturing volledig bij publieke organisaties liggen, zonder private aandeelhouders. Een publiek warmtebedrijf kan vorm krijgen als een lokaal gemeentelijk warmtebedrijf, een regionaal publiek warmtebedrijf, of als een publiek-gestuurde PPS-constructie waarbij de uitvoering deels wordt uitbesteed, maar het eigendom en de regie volledig in publieke handen blijven (Herreras Martinez et al., 2023; Hooimeijer et al., 2016).

Besluitvorming

Beleidskeuzes en strategische sturing liggen bij publieke aandeelhouders, meestal gemeenten of regio's. Zij sturen op publieke waarden als betaalbaarheid, duurzaamheid en leveringszekerheid. Bewoners en woningcorporaties worden soms betrokken via participatieraden of coöperatieve structuren (Hooimeijer et al., 2016).

Regulering

De regulering van publieke warmtebedrijven verloopt via nationale en gemeentelijke kaders, waaronder de Warmtewet (1.0 en de nieuwe Wcw), de Wgiw en gemeentelijke warmteplannen. De ACM houdt toezicht op vergunningen en tarieven (wetten.overheid.nl, 2025).

Strategische verantwoording

Gemeenten en publieke uitvoerders zijn eindverantwoordelijk voor het waarborgen van publieke belangen. Monitoring, transparantie en juridische borging spelen hierbij een centrale rol (RoyalHaskoningDHV, 2024; Herreras Martinez et al., 2023).

Rollen en verantwoordelijkheden

- **Nationaal niveau**
Het ministerie van Klimaat en Groene Groei (KGG) bepaalt de richting van de warmtetransitie en stuurt op publieke regie. EBN fungeert als publieke uitvoerder en kennispartner in opdracht van het Rijk (Ministerie van KGG, 2025; EBN, 2025).
- **Regionaal niveau**
Regionale netbeheerders (waarvan de dochterondernemingen Enpuls en NetVerder) en provincies ondersteunen de opschaling via bovenlokale infrastructuur en regie. Provincies krijgen in de Wcw een toetsende rol (Provincie Utrecht, 2025; NetVerder, 2025).
- **Lokaal niveau**
Gemeenten krijgen via de Wgiw een formele regierol in het aanwijzen van warmtegebieden. Zij zijn vaak aandeelhouder van lokale warmtebedrijven en dragen verantwoordelijkheid voor gebiedsontwikkeling (Gemeente Sittard-Geleen, 2025).

Randvoorwaarden

- **Juridisch**
Heldere en tijdig ingevoerde wet- en regelgeving, zoals de Wcw, is een randvoorwaarde voor succesvolle uitvoering. Zonder wettelijke zekerheid over bevoegdheden, zeggenschap en publieke financiering is het voor gemeenten onmogelijk om structureel regie te voeren. De huidige onzekerheid rond invoering leidt tot stagnatie in besluitvorming en terughoudendheid bij uitvoerende partijen (Ministerie van KGG, 2025; EBN, 2025).
- **Financieel**
Publieke warmtebedrijven kunnen alleen van de grond komen als het Rijk financiële steun garandeert. Instrumenten zoals een waarborgfonds en CAPEX-subsidies zijn daarvoor onmisbaar. Daarnaast moeten beleidsmakers actief zorgen voor een gelijk speelveld tussen publieke en private financiers en publieke investeringen effectief inzetten (Rabobank, 2025; De Warmte Alliantie, 2025).
- **Organisatorisch**
De uitvoering van publieke warmtenetten vereist een juridisch verankerd governance- en eigendomsmodel, met een duidelijke taakverdeling tussen gemeenten, provincies en uitvoeringsorganisaties. Zonder structurele samenwerking en ondersteuning op regionaal niveau blijft lokale uitvoering kwetsbaar en versnipperd (Gemeente Sittard-Geleen, 2025).

3.2 Model 2: Hybride Model

Eigendom

In het hybride model is het eigendom gedeeld tussen publieke en private partijen. Gemeenten of provincies bezitten vaak (een deel van) de infrastructuur, terwijl private partijen betrokken zijn bij uitvoering, onderhoud of levering (Herreras Martinez et al., 2023; Hawkey & Webb, 2014).

Besluitvorming

Besluitvorming verloopt via gezamenlijke structuren, zoals joint ventures of concessiemodellen. Gemeenten bepalen de publieke koers, terwijl private partijen verantwoordelijk zijn voor de operationele kant. Er is een duidelijke taakverdeling en gezamenlijke sturing op publieke waarden (Hawkey & Webb, 2014).

Regulering

Hybride modellen worden gereguleerd via concessies en toezicht door ACM. Gemeenten stellen publieke kaders en controleren prestaties, terwijl private partijen rapporteren over uitvoering (SiRM, 2019).

Strategische verantwoording

De publieke partij bewaakt publieke belangen. Private partijen voeren uit binnen heldere publieke kaders. De balans tussen sturing en uitvoeringsvrijheid is essentieel (Grossi & Thomasson, 2015).

Rollen en verantwoordelijkheden

- **Nationaal niveau**
Het Rijk stuurt op publieke regie via de WCW en stelt de minimale 51%-publieke eigendomseis. EBN werkt samen met publieke én private partners om uitvoering te versnellen (Ministerie van KGG, 2025; EBN, 2025). Tegelijk is er onzekerheid bij banken zoals Rabobank over hun toekomstige rol (Rabobank, 2025).
- **Regionaal niveau**
Het Rijk stuurt op publieke regie via de WCW en stelt de minimale 51%-publieke eigendomseis. EBN werkt samen met publieke én private partners om uitvoering te versnellen (Ministerie van KGG, 2025; EBN, 2025). Tegelijk is er onzekerheid bij banken zoals Rabobank over hun toekomstige rol (Rabobank, 2025).
- **Lokaal niveau**
Gemeenten hebben de regie en kunnen warmtekavels aanwijzen. Toch neemt de populariteit van hybride modellen af, door de voorkeur voor publiek eigendom in de Wcw. Dit leidt tot terughoudendheid bij private partijen om te investeren (Arcadis, 2025; Gemeente Sittard-Geleen, 2025).

Randvoorwaarden

- **Juridisch**
Een hybride model kan alleen functioneren bij volledige duidelijkheid over bevoegdheden, rollen en risicoverdeling tussen publieke en private partijen. De Wcw verplicht een publiek meerderheidsbelang, maar laat ruimte voor private participatie. Zolang deze ruimte juridisch niet scherp is afgebakend, blijven investeringsbeslissingen en projectuitvoering vertraagd (EBN, 2025; Enpuls, 2025).
- **Financieel**
Private partijen stappen alleen in als risico's beheersbaar en rendementen voorspelbaar zijn. Een robuust financieel kader is daarom onmisbaar. Risicodekking via een waarborgfonds, prijsgaranties en subsidieregelingen zoals de CAPEX-subsidie en WIS vormen een absolute voorwaarde om private investeringen aan te trekken (Rabobank, 2025; De Warmte Alliantie, 2025).
- **Organisatorisch**
Succesvolle hybride samenwerking vereist een strak georganiseerde taakverdeling en structureel vertrouwen tussen partners. Dat vertrouwen groeit door volledige transparantie over businesscases, kostenstructuren en governance-afspraken. Zonder standaardisatie en duidelijke kaders blijven samenwerkingstrajecten kwetsbaar en tijdrovend (Enpuls, 2025; Vattenfall, 2025; De Warmte Alliantie, 2025).

3.3 Model 3: Gemeenschapsmodel

Eigendom

Eigendom ligt bij bewoners via een coöperatie of collectief, al dan niet in gedeeld eigendom met publieke partijen. Bewonersorganisaties dragen zelf de regie en nemen verantwoordelijkheid voor het net, vaak met steun van gemeenten (Notten, 2020; Schöne, 2025).

Besluitvorming

Democratische besluitvorming via coöperatiebesturen, wijkplatforms of algemene ledenvergaderingen. Participatie is cruciaal voor draagvlak en legitimiteit. Er wordt samengewerkt met gemeenten en partners binnen een netwerkstructuur (Van der Schoor & Van der Windt, 2023).

Regulering

Coöperaties opereren vaak buiten gestandaardiseerde regulering en maken gebruik van EU-kaders (zoals RED II) en lokale afspraken. Via de nieuwe WCW ontstaat ruimte voor kleinschalige coöperatieve initiatieven (bijv. kavels <1500 aansluitingen).

Strategische verantwoording

Gemeenschapsmodellen richten zich op maatschappelijke waarde. Verantwoording gebeurt via coöperatieve evaluaties, bewonersoverleg en externe samenwerking. Professionalisering en samenwerking met overheden zijn nodig voor uitvoerbaarheid (Schöne, 2025).

Rollen en verantwoordelijkheden

- **Nationaal niveau**
Het Rijk erkent het belang van energievoöperaties, maar stuurt vooral op publiek meerderheidsaandeel via de Wcw. Toch biedt de Wcw ruimte voor kleinschalige ontheffingen. Energiecoöperaties zorgen voor burgerzeggenschap waar publieke modellen dat niet vanzelfsprekend garanderen (NPLW, 2025).
- **Regionaal niveau**
Regionale spelers zoals Enpuls tonen interesse in samenwerking, maar zien energievoöperaties nog vooral in sociaal sterkere buurten. In kwetsbare wijken ontbreekt het vaak aan capaciteit om coöperatief eigenaarschap op te bouwen (Enpuls, 2025).
- **Lokaal niveau**
In Wageningen werd WOW mede-eigenaar van een lokaal net. De coöperatie voerde de aanbesteding uit en kreeg steun via gemeentelijke garantstelling. De samenwerking was gebaseerd op vertrouwen en gedeelde regie (Bergman, 2024).

Randvoorwaarden

- **Juridisch**

De Wcw schept juridische ruimte voor coöperatieve warmte-initiatieven, maar juridische ruimte alleen is onvoldoende. Gemeenten moeten actief vertrouwen geven en samenwerking mogelijk maken met actieve inzet en bestuurlijke ondersteuning. Zonder deze inzet blijven coöperatieve modellen steken in het experimentele domein en komen zij niet tot opschaling (NPLW, 2025).

- **Financieel**

Zonder gemeentelijke garantstellingen en toegang tot publieke fondsen zijn coöperatieve warmtenetten financieel onhaalbaar. Kleinschalige initiatieven hebben structurele toegang nodig tot passende instrumenten zoals garantiefondsen en ontwikkelfinanciering. Beleidsmakers moeten deze drempels verlagen om daadwerkelijk een inclusieve warmtetransitie mogelijk te maken (De Warmte Alliantie, 2025).

- **Organisatorisch**

Coöperaties kunnen hun maatschappelijke rol alleen vervullen als zij professioneel ondersteund worden. Dit vereist structurele inzet op kennisontwikkeling, governance en projectontwikkeling. Betaalde krachten en externe expertise zijn onmisbaar om de stap te zetten van bewonersinitiatief naar uitvoeringskracht. Zonder deze ondersteuning blijven veelbelovende initiatieven hangen zonder realisatiekracht (Bergman, 2024; Warmtebod, 2025).

3.4 Model 4: Regionaal Autonom Model

Eigendom

Eigendom ligt bij meerdere gemeenten, vaak aangevuld met publieke partijen zoals provincies of EBN. Coöperaties of lokale bedrijven kunnen deelnemen, mits publieke controle geborgd blijft (Soltero et al., 2017; Gemeente Enschede et al., 2024).

Besluitvorming

Besluitvorming verloopt via een aandeelhoudersstructuur of gemeenschappelijke regeling, waarin deelnemende gemeenten strategisch sturen. Operationele uitvoering ligt bij een zelfstandige organisatie (Gemeente Enschede et al., 2024).

Regulering

Regulering gebeurt deels nationaal via de WCW en deels regionaal. Gemeenten hebben regie binnen warmtekavels, terwijl regionale samenwerking zorgt voor afstemming van bronnen, infrastructuur en sociale doelen (Soltero et al., 2017).

Strategische verantwoording

De publieke aandeelhouders bewaken publieke waarden via monitoring en prestatieafspraken. Burgers hebben indirect invloed via hun gemeentelijke vertegenwoordiging.

Rollen en verantwoordelijkheden

- **Nationaal niveau**

De Rijksoverheid faciliteert via wetgeving en subsidies, maar schrijft geen schaal voor. De Wcw stelt publieke controle verplicht, maar laat ruimte voor regionale invulling (Ministerie van KGG, 2025).

- **Regionaal niveau**

Gemeenten werken samen in regionale warmtebedrijven, vaak ondersteund door netbeheerders zoals Enpuls en Netverder. Deze schaal zorgt voor meer continuïteit en financierbaarheid. Provincies spelen een coördinerende rol zonder gemeentelijke autonomie te beperken (Gemeente Sittard-Geleen, 2025; Provincie Utrecht, 2025; NetVerder, 2025; Enpuls, 2025).

- **Lokaal niveau**

Gemeenten behouden zeggenschap binnen regionale constructies, maar hebben relatief weinig invloed als minderheidsaandeelhouder. Dit vraagt om heldere afspraken over governance en eigenaarschap (Gemeente Sittard-Geleen, 2025).

Randvoorwaarden

- **Juridisch**

De Wcw creëert juridische ruimte voor schaalvergroting en publieke coördinatie, maar dit leidt alleen tot resultaat als bevoegdheden en verantwoordelijkheden tussen gemeenten, provincies en uitvoeringsorganisaties glashelder zijn afgebakend. Juridische borging van taken is essentieel om bestuurlijke onzekerheid te voorkomen en uitvoering goed te organiseren (Gemeente Sittard-Geleen, 2025).

- **Financieel**

Regionale warmtenetten vergen forse publieke investeringen over langere termijn. Zonder structurele inzet van CAPEX-subsidies, de WIS, waarborgfondsen en langlopende financiële ondersteuning tot 2035 komen deze projecten niet van de grond. Rijk en regio moeten samen investeren in risicodekking en financieringszekerheid om uitvoering op schaal mogelijk te maken (Enpuls, 2025; Gemeente Sittard-Geleen, 2025; De Warmte Alliantie, 2025).

- **Organisatorisch**

Regionale samenwerking slaagt alleen als de governance-structuur juridisch is verankerd en gebaseerd is op expliciete bestuurlijke afspraken over aandeelhouderschap, taakverdeling en verantwoordelijkheden. Hoewel modulariteit in deelname flexibiliteit biedt, vereist dit vooraf vastgelegde spelregels en een gedragen structuur. Zonder heldere organisatie is het risico op bestuurlijke fragmentatie groot (Gemeente Sittard-Geleen, 2025).

4 Discussie

De governance van warmtenetten in Nederland speelt zich af binnen een complex samenspel van bestuurslagen. Nationale kaders, zoals de Wcw, sturen op publieke regie, terwijl de uitvoering en samenwerking grotendeels bij lokale en regionale overheden liggen. In de praktijk leidt dit tot een hybride Multi-Level Governance-structuur (MLG), waarin centrale sturing en decentrale besluitvorming samenkomen.

De analyse laat zien dat elk governance model vraagt om een specifieke balans tussen regie, eigenaarschap, uitvoeringskracht en maatschappelijke legitimiteit. Er bestaat geen one-size-fits-all aanpak; de keuze voor een passend model hangt af van de lokale of regionale context, betrokken stakeholders en aanwezige capaciteit. Tegelijkertijd is duidelijk dat juridische, financiële en organisatorische randvoorwaarden bepalend zijn voor de uitvoerbaarheid en effectiviteit van elk model. Zonder structurele borging op deze vlakken blijven ambities moeilijk realiseerbaar.

5 Conclusie en aanbevelingen

De vier governance modellen illustreren verschillende routes waarmee publieke en maatschappelijke doelen binnen de warmtetransitie kunnen worden nagestreefd. Op basis van het onderzoek worden de volgende aanbevelingen gedaan:

- **Publiek model:** Duidelijke taakverdeling tussen overheden is essentieel. Gemeenten vervullen de regierol, maar kunnen dit alleen effectief doen als zij structureel worden ondersteund door het Rijk, zowel juridisch, organisatorisch als financieel.
- **Hybride model:** Juridische helderheid en wederzijds vertrouwen vormen de basis voor samenwerking. Heldere afspraken over eigendom, risico's en zeggenschap zijn nodig om besluitvorming te versnellen en publieke waarden te borgen.
- **Gemeenschapsmodel:** Bestuurlijk vertrouwen en ondersteuning bij professionalisering zijn cruciaal. Gemeenten kunnen coöperaties faciliteren via garantstellingen, kennisdeling en toegang tot kavels, zodat ook bewonersinitiatieven daadwerkelijk kunnen worden gerealiseerd.
- **Regionaal autonoom model:** Juridische verankering van bestuurlijke samenwerking is onmisbaar. Hoewel het model schaalvoordelen en flexibiliteit biedt, vraagt dit om duidelijke afspraken over eigenaarschap, governance en financiering.

Bij het kiezen van een governance model is het van belang dat er rekening wordt gehouden met de institutionele, sociale en juridische context waarin zij opereren. Warmtenetten zijn publieke infrastructuur met een brede maatschappelijke impact. De inrichting ervan vraagt om strategische keuzes die niet alleen uitvoerbaar zijn, maar ook bijdragen aan een duurzame, rechtvaardige en inclusieve warmtetransitie.

6 Verwijzingen

Bergman, T. (2024, mei 22). Gesprek met Theo de Bruijn, Coöperatie Warmtenet Oost Wageningen (WOW). Warm in de Wijk. <https://warmindewijk.nl/gesprek-met-theo-de-bruijn-cooperatie-warmtenet-oost-wageningen-wow/>.

Brooks, M. R., & Cullinane, K. (2006). Governance models defined. *Research in Transportation Economics*, 17, 405–435. [https://doi.org/10.1016/S0739-8859\(06\)17020-7](https://doi.org/10.1016/S0739-8859(06)17020-7).

De Warmte Alliantie. (2025). Het warmtebod.

De Waele, L., Berghman, L., & Matthyssens, P. (2015). Defining hybridity and hybrid contingencies in public organizations: An alternative conceptual model. In *Contingency, behavioural and evolutionary perspectives on public and nonprofit governance* (pp. 113–154). Emerald Group Publishing.

Gemeenten Enschede, Hengelo en Borne. (2024). Koersdocument Regionaal Warmtebedrijf Twente.

Grossi, G., & Thomasson, A. (2013). Accountability of Joint Ventures: A Swedish case study. In P. Valkama, S. J. Bailey, & A. V. Anttiroiko (Eds.), *Organizational innovation in public services: Forms and governance in public services* (pp. 137–149). Palgrave Macmillan.

Hawkey, D., & Webb, J. (2014). District energy development in liberalised markets: Situating UK heat network development in comparison with Dutch and Norwegian case studies. *Technology Analysis & Strategic Management*, 26(10), 1228–1241. <https://doi.org/10.1080/09537325.2014.974529>.

Herreras Martinez, S., Harmsen, R., Menkveld, M., Kramer, G. J., & Faaij, A. (2023). Why go public? Public configurations and the supportive and divergent views towards public district heating in the Netherlands. *Frontiers in Sustainable Cities*, 5, 122088. <https://doi.org/10.3389/frsc.2023.122088>.

Hooimeijer, F. L., Puts, H., & Geerdink, T. (2016). *Successful development of decentralised district heating: Application of a theoretical framework*. Cluj University Press.

Hooghe, L., & Marks, G. (2003). Unraveling the central state, but how? Types of multi-level governance. *American Political Science Review*, 97(2), 233–243. <https://doi.org/10.1017/S0003055403000646>.

Notten, K. (2020). *Warmteschappen: Energie Samen Buurtwarmte. Energie Samen*.

RoyalHaskoningDHV. (2024). *Samenwerking in de warmtetransitie: De toekomst van bovengemeentelijke warmtebedrijven*. RoyalHaskoningDHV.

Schöne, S. (2025). *Warmtenetten: Bewonersgroepen laten zien dat het kan*. HIER Klimaatstichting.

SiRM. (2019). *Governance en regulering van warmtenetten: Eindrapport*. In opdracht van het ministerie van EZK.

Soltero, V. M., Rodríguez-Artacho, S., Velázquez, R., & Chacartegui, R. (2017). Biomass universal district heating systems. In *E3S Web of Conferences* (Vol. 22, p. 00163). EDP Sciences. <https://doi.org/10.1051/e3sconf/20172200163>.

van der Schoor, T., & Van der Windt, H. J. (2023). Negotiating Dutch citizen-led district heating projects: Managing internal, external, and material networks to achieve successful implementation. *Energy Research & Social Science*, 102, 103166. <https://doi.org/10.1016/j.erss.2023.103166>.

Wetten.overheid.nl. (2025). *Warmtewet 1.0, Warmtewet 2.0 en Wet gemeentelijke instrumenten warmtetransitie (Wgiw)*. <https://wetten.overheid.nl>

Zakharina, O. V., Korzhenko, V. V., Kovalenko, N. V., Shashyna, M. V., Tomashevskaya, A. V., & Mosiichuk, I. V. (2020). Effective public-private partnership models and their application in public policy implementation. *International Journal of Economics and Business Administration*, 8(1), 95–111.

Interviewverwijzing

Huang, J. (2025). Semigestructureerde interviews met stakeholders in de warmtesector [Ongepubliceerd empirisch materiaal, stageonderzoek Arcadis].

Colofon

RECOMMENDED PRACTICE: GOVERNANCE MODELLEN VOOR WARMTENETTEN

AUTEUR

Arcadis Nederland B.V.

ONZE REFERENTIE

Q64HARKW2HY7-647548817-7073:1.0

DATUM

8 juli 2025

Over Arcadis

Arcadis is de leidende wereldwijd opererende datagedreven duurzame ontwerp-, advies- en consultancyorganisatie op het gebied van de natuurlijke en gebouwde omgeving. Wij zijn met 36.000 architecten, data-analisten, ingenieurs, projectplanners, water- en duurzaamheidexperts. Onze gedeelde passie is: Improving quality of life. Toewijding aan de strategie 'accelerating a planet positive future' onderschrijft onze wereldwijde samenwerking met klanten en hoe we hen helpen met duurzame projectkeuzes. We combineren digitale met mensgerichte innovaties en omarmen toekomstgerichte vaardigheden op het gebied van milieu, energie, water, gebouwen, transport en infrastructuur. We werken vanuit meer dan dertig landen en rapporteerden in 2023 een bruto omzet van 5 miljard euro. www.arcadis.com

www.arcadis.com

Arcadis Nederland B.V.

Postbus 220
3800 AE Amersfoort
Nederland

T +31 (0)88 4261 261

Arcadis. Improving quality of life

Volg ons op

[Arcadis](https://www.linkedin.com/company/arcadis)